

28. szám,

Ára 2 fillér.

Július 1913. 13.

Ejnye bejő!

Megjelenik minden vasárnap.

Közvetítés és Előfizetés:
Budapest,
IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre K 2.40
Fél évre " 1.20
Negyed évre . . . " .60

Előfizetést felvételkor a Kézírtmányok
Budapest,
IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

Kacérság.

— Ejnye, de nagyon nézed, hogy jön-e már Karcsi . . .
— Igen, mert ha jön. másfelé akarok nézni, hogy ne vegye észre, hogy nézem . . .

Pesti versek.

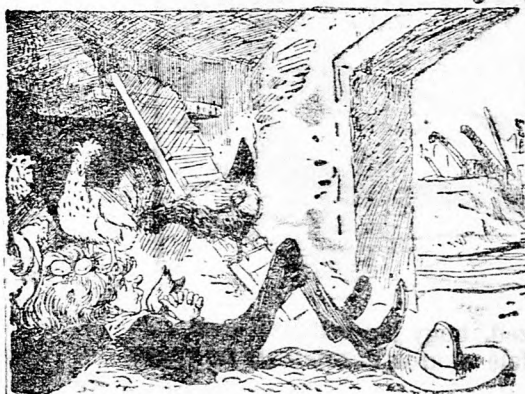
Azt olvastam a lapokban,
Hogy drágább lett a Lidó,
Mert gavallér szörnyű mód ott,
A budapesti izro.
Várják őket tárt karokkal,
Szórják is a pénzt marokkal.
Ily pasas én nem vagyok,
Nálam csak nikkel ragyog!

Készülök már szombat este,
Kimenőmet kisedem,
Sárga cipóm Geiko krémmel
Tükörfényesre fenem,
Velekedik a fényével
A Salamon tökjejével,
A pengőmet leszúrom
S van Nagymaros retürom!

Sétálgatok fel és alá
Remekbe varrt subámban,
A lányos mamák ha látnak,
Nyáluk csurog utánam!
Okos ember már azt tartja,
Szebb ez, mint a Lidó partja,
S a mi még szebb, mint a táj:
Itt fürödni nem muszáj!

Gergely Rezső.

Ha...

Ha a Pistának ilyen haja van, ne
rúgjon be a természet szabad ólén.

A mungó pártkassza.

A mungó pártkassza tiszteletre méltó
intézmény. Közé van a bibliához. Olyan
t. i. mint az olajos korsó: kifogyhatatlan.

Jó kisasszony.

— Na, Biri, hogy tetszik az új neve-
lőnő?

— Nagyszerű, mamuka... Kijelen-
tette, hogy cseppet sem törődik vele, hogy
tanulok-e, vagy nem.

Találka után.

— Attól félek, hogy nagyon is sokáig
maradtam...

— Már attól féltem, hogy azt sajnálja,
hogy nagyon is messzire mentünk...

A vihar.

Nagy vihar volt az aradi választás
napján, de sajnos, még sem bírta első-
pörni az ott folyóülemlett piszkot és sze-
metet!

Furfang.

— Miért jár az a vén kisasszony
gyászban? Meghalt valakije?

— Dehogy! Hanem szeretné elhíttetni
az emberekkel, hogy örökölt.

Feledékenység.

Habarcos úr éjjel után támoogy haza. Bezörget az ajtón és amint egy fehér ruhás alak bebocsátja, szó nélkül megcsókolja. A következő pillanatban posont kap, amire ijedten motyog:

— Tyűh, elfelejtetem, hogy új szakácsnőnk van!

Zöldben.

Vendég: Tessék megszagolni ezt a pecsenyét!

Vendég 16s: Szaga van uraságnak, a pincér nyilvánvalóan túlbecsülte a kegyed nátháját.

Gond.

Tisza: Mit csináljak ezzel a Herzeggel? Báróvá nem tehetem, mert — degradálnám! (Igy alighanem csak kultuszminiszter lesz.)

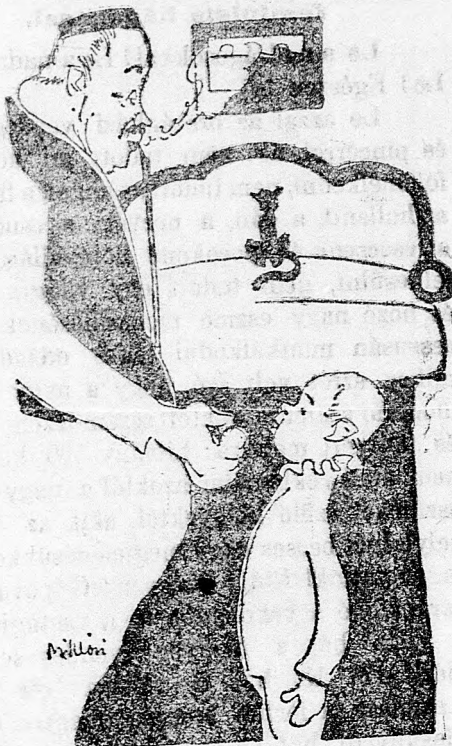
Keserű.

— Nem lehetek a felesége, de szívesen leszek a nővére...

— Oh, kérem, a nővérem meg mindig úgy akar velem bánni, mintha a feleségem volna!

Minek?

— Na, fiacskám, mert jó voltál, kapsz egy almát!

— Nem kaphatnék kettőt?

— Minek, fiam? Egyiknek olyan ize van, mint a másiknak.

Következtetés.

Jucika: Apukám, Elemér milyen iskolába jár?

Apa: Ő még csak elemista.

Jucika: Hát ha Elemér elemista, akkor Tibor taborista.

O.

— Igaz, hogy Tisza a sajátjából is költött Aradon!

— Ki van zárva! O csak a szellemi tőkét fecséri. Pedig milyen jó volna, ha ezt se lenné!

Oszintén.

— Nagyságos asszony talán a világi családjával barátságban van?

— Nem épen... Én a menyasszony anyja vagyok.

Kerge Szidi

feminista hápogásai.

Le a nadrágosokkal! Le a nadrággal!
Le! Egészen le!

Le azzal az országházi vendéglőssel és pincérrel, aki nem tudott mi hozzánk fölemelkedni, nem tudott az angol, a francia, a holland, a dán, a norvég, a csucsk, a a csecsenc és pocakonc hölgyvilág iránt lelkesülni, nem tudott egy világra szóló és hozó nagy eszme megszülésének processusán munkálkodni teljes odaadással, mikor arról volt szó, hogy a nagy világ honarái számára adatott eszem-izsom löncs és lötytyért mondva: hitvány 560 koronát nem áll reklamálni azoktól a nagyvilági eszméket szülő hölgyektől, akik az ő kis helyiségét becses nagy megjelenésükkel beragyogtatták! Pfúj! Szégyen! Csipővas és harapófogó a vékonyába és a vastagjába!

Ez hát a magyar vendégszeretet glóriája?! Ez hát a szittya vér felbuzdulása, a férfiui energia kijegecedése? Idesüllyedt hát az egyre a lovagiasságon lovagoló és rugdalódzó magyar gavalléria prűszkölése és retelése és babolása!

Le velük! Egészen le! Szibériába velük! Ahol nincs asszony, nincs nő, e kanfiakkal. Ki kell őket alaposan éheztetni 10—20 esztendeig, hogy osztán reszketve adják be derekukat, ha arról leend a szó: jogot, választói jogot a nőknek a terített fehér asztal mellett is!

Le a zsarnok kanfiakkal, akik még a vendéglői választójog vehes, akarom mondani vehemens, dicsőséges eszméjéért leereszkedtek és vendéglátás mámorában bédynoltatták magukat és szabad folyást engedtek az ő választójogi kifejezésüknek a fehér asztal mellett is!

Persze, persze ti gyalázatos kanfiak és Kohnfiak; ti másként magyaráztatok a választójogot a hölgyekkel szemben. Másként akarjátok megoldani a szőnyegen lekvő kérdést az általános választó joggal a mit odaadó működésünkkel szembe. De

nem engedjük magunkat háttérbe szorítani, nem engedjük magunkat, teljesen elnyomni és szóhoz nem jutni. Kézzel-lábbal fogunk dolgozni, kézzel-lábbal fogunk rugni és harapni és felülkerekedni az évezredek elnyomatás után! Le a himpellér kanfiakkal!

Világkongresszusunk nyomós határozatai, közös munkálkodásaink a férfiligával, mindennapiságon felülemelkedő és teljes odaadással működő, minden porcikájával értünk duzzadó térfi had leszen a mi támogatónk kitartó küzdőtársunk ott, ahol a mi zászlónkra nagy betűkkel van írva szavazatot a nőknek! Le a tunya, a pipogya a trity-troty kanfiakkal, akik a nőben csak páriát látnak. A nő legyen nő, ne csak otthon, hanem a képviselők között is és ott is emelhesse fel a maga jogát és sulypontját. Ott is adjon kifejező, harsány nyomatékat, annak hogy vége már a nőneműrabszolgaságnak és nem a nadrág teszi az embert!

És most kísérjen benneteket mindenféle nemünk harsány elismerése! Megmutattak a férfikanfi hadnak Budapesten és Mezőhegyesen, hogy méltó alkotásai vagyunk a teremtőnek, a teremburáját! Nemcsak Budapesten, de még Mezőhegyesen sem ijedtünk meg, mikor a választói jogot hangoztatták.

Csipővas és harapófogó azoknak, akik budapesti nagy sikerünk után sem ismerik el jogos követeléseinket, pedig semmiféle kényszereszközhöz, erőszakhoz nem nyultunk, csak ettünk, ittunk nagyokat és — mondottunk is nagyokat! Éljen a velünk küzdő férfiliga! akik éjjel-nappal értünk fáradoztak. Éljen Bedyke, aki oly izletes löncsöt rendelt nekünk! Le az országházi vendéglővel, ahol még a szeparé sines!

Gyengédség.

— Hallom, hogy a tanárné könyveket csapkod a férje fejéhez!

— De csak fűzött példányokat.

A remekmű.

— Borzasztó ez a direktor! Előbb azt mondta, hogy a tragédiából csináljak vig játékot és akkor remekmű lesz és most azt tanácsolja, hogy vigyem a mozigyárba.

Szegény ember sorsa.

A haldokló ktnosan nyöszörgött:

— Félek, félek . . .

— Mitől félsz, pajtás? — kérdi részvevően a másik csavargó.

— Pokolba jutok . . .

— Ej, pajtás, örülj, hogy egyáltalán van hova menned . . .

Miért sírt.

Kérész Péter kimenet a koresmából nyitva felejtí az ajtót. Valaki utána ordít:

— Nem tudja betenni az ajtót?

Péter visszajön, szépen beteszí az ajtót, aztán egy székbe dől és keservesen zokog.

— No, de kérem, mondja a valaki, hiszen nem akartam én annyira megbántani . . . Azért csak nem sír?!

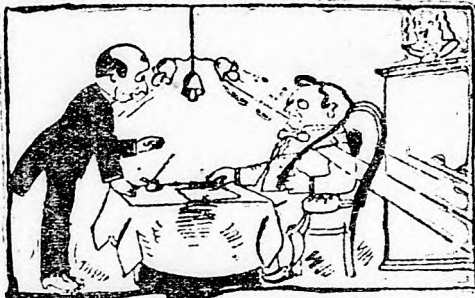
— Nem azért sírok, felel Kérész Péter. Hanem én falusi ember vagyok és amint számáordítást hallok, eszembe jut a tanya, akkor elfog a honvágy és sírok.

Bosszantó.

A képviselő úr panaszkodik:

— Ezek a gyorsírók mindig akkor trják össze a legnagyobb ostobaságokat, amikor én beszélek!

Szerepkör.

— Igazgató úr. Kardos kisasszony nem akarja játszani Stuárt Máriát, ha nem kap kétszáz forint á koutót.

— Mondja meg neki, hogy hősnőnek szerződöttem, nem pedig naivának! Pedig nagy naivitás volna, ha komolyan számítana előlegre.

Röviden.

— Tudja, Kláríka, nagyon szeretném magát feleségül venni, csak nem merek szólíni, és nem tudom, hogyan kérjem meg . . .

— Rendben van. Beszéljen amamával.

Vigasztalás.

Beteg: Doktor úr kérem, az egész lábam csupa tyúkszem, mit csináljak?

Doktor: Örüljön neki, „Szemesé a világ. vaké az alámizsna.”

Kávéházban.

- Poldi, mennyi harminchétnék fele?
 — Egyéb bajod nincs?
 — Ez időzerint nincs! No, mennyi?
 — Izzadd ki! Ugy-e, tizenyoce és fél?
 — Eszed ízéje! Harminchétné fele tizenöt hét!
 — Üld le!

- Hogy tudsz te egy házat forgatni?
 — Mi . . . i . . . i? Házat forgatni?
 — Nanú, kisvejfolni! No?
 — Vonítsd ki, hogy?
 — Hát folyton a házról vitatkozol. Így az állandóan a szőnyegen forog!
 — Esne rád örökségül!

- Megtudsz te inni egy egy akó sert egy hájtásra?
 — Nem vagyok én itatóspapír!
 — Bár az lennél. De én meg tudok inni.
 — Hogyan?
 — Veszek egy pohár tréfli és egy pohár kóser sört! Te megiszod a tréflit, én megiszom a kósert!
 — Fulladj meg tőle!

Panasz.

- Megint vettem egy nádpálcát . . .
 Borzasztó, hogy mennyire kerül a gyerekek nevelése!

Ijesztgetés.

- Az öreg bankár megkért, hogy legyek a felesége. Kijelentette, hogy nagyon emlékeztetem az első feleségére . . .
 — Vigyázz, majd azt akarja, hogy az első asszony ruháid viseld?

Emlékeztető.

- Az unalmas vendég némi dadogás után szól:
 — Ejnye, ejnye, valamit akartam mondani . . . Mit is akartam mondani?! . . .
 A háziaszony reménykedve mondja:
 — Talán jó éjt?!

Igazmondás.

- Peti, valid be, hogy a mai feladatod elkészítésében valaki segített.
 — Senkisem, tanító úr.
 — No, no! Talán a bátyád?
 — Nem segített, tanító úr, mert az egészet ő csinálta.

Jelmezes bálban.

- Hajlandó kísérni, tanár úr?
 — Hát énekel?
 — Dehogy! Innám valamit: az étkezőbe kíséren!

Politikai sziporkák.

Azt mondják, hogy *Tisza* győzött Aradon. Ez tévedés! Csak a pártkassza — győzte.

*

Persze, persze! Kölesön kenyér visszajár. Az oláhok bevitték *Tiszát* a képviselőházba, hát most ő meg kénytelen lesz oda bevinni az — oláhokat.

*

Tisza a többi parlamenti reform közt arról is fog gondoskodni, hogy a képviselőházba beeresztendő oláh képviselőknek napidíjon kívül napi *pálinka porciót* is biztosítson.

*

Beszélik, hogy egy román atyafi mikor kérdezték, hogy kire szavaz, azt felelte, hogy aki a pénzt és a pálinkát adta. Megértették és beirták, hogy — *Tiszára szavaz.*

*

Szerencsés ez a *Tisza*. Mire újra összeül a mungó képviselőház, el megy a mandátumának az az erős — *pálinkaszaga.*

Oh, ifjúság,

— Hogy is írhattak szerelemről, m előtt mi egymást megismertük?!

Biztos jel.

— Remélem, a kalapom nem fog tetszeni Vilmának.
— Miért reméled?
— Mert akkor bizonyos, hogy sikerült!

Betűrejtvény.

Megfejtési határidő: július 4.

A megfejtők között köi kötet könyvet sorsolunk ki

— Kun Etelkától. —

— mre — apoleon
— amás — atagán
— arhogya — bránd
— ladár — ipók

A mult számban közölt talány helyes megfejtése:

Zivatar.

Helyesen megfejtették 6734-en. Az egyik jutalmat nyerte: *Morilák Ferenc, Szolnok*, a másikat *Baranyi Béla Sepsiszentgyörgy*.

Felelős szerkesztő: Szentirmay Géza.

Nyomatott Wodianer F. és Fiai körforgógépein.
Budapest, IV., Sarkantyú-s-utca 3. szám.

Ha izletes, jó ebédet akar készíteni, úgy vegye meg a

„MAGYAR KONYHA”

elmű legujabb és legcélyszerűbb képes

SZAKÁCSKÖNYVET,

több mint 1200 vónnyel,
120 átlappal és 130 képpel.

Szerkesztette: **Kovács Teréz.**

Függelékül:

A HÁZI CZUKRÁSZDA

a 480 oldalas vastag kötet ára postai
küldéssel együtt 4 korona 45 fillér.

Megrendelhető a „BUDAPEST”
kiadóhivatalában, Sarkantyú-u. 3.

VILÁGKÖNYVTÁR

KROPOTKIN:

EGY OROSZ FORRADALMÁR EMLÉKIRATAI

Fordította: **Gergely Győző.**

A két kötet ára vászonkötésben
utánvételes szállítással együtt
4 korona 35 fillér.

Első sorban álló, roppant tudásu
ember élete tükröződik e könyv-
ben. A régi Oroszország pat-
riarchális életét és a modern
Európa osztályharcait, az ud-
vari élet fényét és a börtönt, a
száműzetés kínjait, cárok és
nagyhercegek életét és a pro-
letársorsokat tárja drámai for-
dulatossággal az olvasó elé.

Kapható lapunk kiadóhivatalában
csakis a pénz előzetes bekül-
dése mellett (bélyegeken is).

Mindenki könyvelő!

Akár tanulta eddig, akár nem, egy hét
leforgása alatt megismerheti az egyszerű
és kettős könyvvezetés minden csinját-
binját a **Zachár Gyula** fővárosi keres-
kedelmi iskolai tanár által szerkesztett

könyvviteltan-ból.

A könyvben minden szabály mellett szá-
mos kész példa teszi érthetővé az egészet.

Ara bérmentes küldéssel 5 korona 90 fillér.

Megrendelhető a **BUDAPEST** kiadóhivata-
lában, Budapest, IV., Sarkantyú-s-utra 3.

A felülmulhatatlan

Ezermester Büvészkamrája.

10 perc alatt bárki
egyes bűvész lehet.

Ebben a kis könyvben
körülbelül 40 nagyon
ügyes és könnyen
megtanulható mutat-
vány van feljegyezve.

Kapható

kiadóhivatalunkban

70 fillérért

csakis az összeg elő-
zetes beküldése
mellett.

— (Bélyegeken is.) —